

***Baki** (tr). 1 Kuri en forno, malmoligante per varmo : *~i panon, viandon, brikojn* ; *ne la dioj mem ~as la polojn Z*. 2 (f) Verki ion, prepari k elfari ion : *mi devis re~i la tutan verkon Z* ; *projektoj el~itaj en rapideco k sen sufiĉa pripenso* ; *multaj nove~itaj esperantistoj, antaŭ ol ili sufiĉe elernis la lingvon, fariĝas verkantoj k ambicias presigi siajn verkaĉojn. ~isto. Panfaristo.*

bakalaŭro Z. Plej malalta universitata titolo : *la ~o komencis paroli latine Z*. Kp ABITURIENTO. Vd MAGISTRO.

bakanalo. 1 Antikva festo je honoro de Bakuso. 2 Bruega orgio.

bakelito ◁. Izolanta substanco konsistanta ĉefe el karbolo k formolo, tre ofte uzata en elektro k radio.

Bakterio. Mikroskopa organismo, kiu kaŭzas fermentadon, putradon, puson k diversajn malsanojn ; mikrobo. Kp BACILO.

Balo. Kunveno en kiu oni dancas. ~eto Z. Teatra danco kun muziko k mimiko, sen paroloj.

***Balai** (tr). 1 Forpuŝi la polvon aŭ malpurajn per speciala ilo, konsistanta el fasko da vergetoj aŭ haregoj : *se ĉiu ~os antaŭ sia pordo, tiam en la tuta urbo estos ordo Z* (Vd METIO). 2 (f) Dispuŝi, perforte forigi : *la vento for~as la nubojn, la foliojn ; la venkinta partio ~is stajn kontraŭantojn ; la malnovaj pensmanieroj estas for~itaj. ~aĵo. 1 ~itaĵo. 2 (f) Senvalorajo. (Kp RUNO, BALASTO, BAGATELO, FORĴETAJO). ~ilo. Ilo por ~i : *sidi kiel muso sub ~ilo Z* (absolute silenti).*

Balado ♪. 1 Ĉe romidaj popoloj, poemo kun pli malpli fiksa formo (tri aŭ kvar strofoj k duonstrofo). 2 Ĉe la aliaj popoloj, epika (= rakonta) poeziaĵo kun lirika formo.

balancelo ⚓. Speco de ŝipeto kun granda velo fiksita sur anteno.

***Balanci** (tr). 1 Movi alterne supren k malsupren : *sin ~i sur tabulo B* ; *oni ~as la kapon por jesi k oni skuas ĝin por nei* ; *~i kontente, senkrede la kapon* ; *~i la kapon laŭ la takto de la muziko Z* ; *la pastroj ~adis la fumilojn Z* ; *~igi tien k reen Z* ; *cignoj ~igadis sur la akvo Z* ; *tia animo ~iĝas kiel ŝipeto dum la ventego*. Kp LULI, SYNGI, ŜANCELI.

Vd Danci. ~ilo. Tabulo metita sur ŝtupo aŭ subtenita per ŝnuroj por ~igi.

Balasto. 1 Ŝtonoj, sablo aŭ aliaj pezaj materialoj, per kiuj oni ŝarĝas ŝipojn por konservi ekvilibron, aŭ aerostatojn por plipezi ilin. 2 Samspeca ŝarĝajo ŝutita sur fervoja grundo, por firmigi la transversajn trabojn. 3 (f) Senutila superfluaĵo, superflua malfacilaĵo : *plej multaj neologismoj estas nur ~o por la lingvo* (Kp RUNO, MALAAJO). ~1 (tr). Ŝargi per ~o. Sen~igi. Forigi de io la ~on, malembarasi (Kp KRIRRI, MALPEZIGI).

***Balbuti** (ntr). 1 Paroli kun haltetoj k ripetoj de silaboj : *ofte tiu, kiu ~as parolante, ĉesus ~i kantante*. Kp KARTAVI. 2 Malfacile, kriplige, nedistingeble paroli : *la infaneto apenaŭ komencas ~i* ; *ili posedas la lingvon tre malbone k malfacile ~as anstataŭ paroli flue Z*.

***Baldakeno**. 1 Tapeto formanta tegmenteton super trono, altaro, lito. 2 Kovrila tapeto portata sur stangoj, kiun oni tenas dum solenaĵo super la kapo de religiaj aŭ civilaj altranguloj.

***Baldaŭ**. Adv. Post mallonga tempo : *mi ne atendis vin tiel ~* ; *ĝis ~a revido*.

baleo = baleto.

***Baleno**. Grandega mara mambesto (balena). Kp MAKROCEFALO, CETACO. ~aĵo. Korneca lameno, garnanta la randon de la supera makzelo de la ~oj, utiligata por firmigi korsetojn, ombrelojn, k en diversaj industrioj.

balgo V. Regule zigzage refaldita ledo, tolo k. s. kunliganta du moveblajn partojn de iu aparato, tiel ke oni povas ilin proksimigi aŭ malproksimigi : *~o de akordiono, de fotografaparato, de fajroblovilo ; intervagona ~o*.

ballsto. Antikva militmaŝino por ĵetado de ŝtonoj, sagegoj, ktp.

Ballstiko. Scienco pri la irlinio k rapideco de ĵetitaj aŭ palitaj korpoj.

Balkono. Plata elstaraĵo ĉe fasado de domo, ĉirkaŭita per balustrado k komunikanta kun la interno. Kp ALTANO, VERANDO.

Balono. 1 Malplena malpeza bulforma ludilo, kiun oni ĵetas per mano aŭ piedo.